

forhøjelser paa disse Varer, men jeg skal for øvrigt om Forslagene sige, hvad jeg udtalte for et Øjeblik siden, at til dem ønsker vi fra Regeringens Side ikke at tage Stilling, før de foretagne Undersøgelser er afsluttet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Pürschel): Jeg ved ikke rigtigt, om Hensynet til parlamentarisk *courtesy*, om jeg saa maa sige, kræver, at jeg skal takke den højtærede Minister for en velvillig Behandling af disse Lovforslag. Skulde det være Tilfældet, bøjer jeg mig naturligvis for en saadan Skik, men nogen synderlig Inderlighed kan der ikke blive i denne Tak. Velvillie var der ikke meget af i den Tale, som vi lige har hørt den højtærede Handelsminister holde, men der bliver forhaabentlig Lejlighed til senere nærmere at faa prøvet Overensstemmelsen mellem denne Tale og det Tilsagn, som den højtærede Statsminister i sin Tid gav om, at man fra Regeringens Side var villig til at lade sig overbevise af gode Argumenter. Dette Ord staar dog formentlig stadig ved Magt, sagt af Regeringens Chef, og derfor maa det være dette Ord, vi holder os til.

Den højtærede Handelsminister gik ind paa en Undersøgelse af Spørgsmaalet: Hvad forstaas ved Dumping? — og søgte at føre et Bevis for, at Dumping i dette Lovforslag var taget i en Betydning, som man ikke hidtil havde kendt. Jeg skal slet ikke gaa ind paa hele denne Drøftelse. Lovforslaget her har til Overskrift: Forholdsregler mod Dumping m. v., og deri ligger, at det, vi har søgt at ramme ved dette Lovforslag, er en Konkurrence, som under en eller anden Form maa siges at være illoyal. At trække Grænserne for de forskellige Begreber har for mig en uhyre ringe Interesse, saa derfor skal jeg ikke fortabe mig i en Drøftelse af dette Spørgsmaal, men jeg skal holde fast ved, at det, man har foreslaaet her, er en praktisk farbar Vej, hvis man ønsker noget ud af Lovforslaget. Hvis det var Formaalet med Lovforslaget at give et Paa-skud til en Række endeløse Undersøgelser, saa vilde en Definition af Begrebet Dumping som den, den højtærede Handelsminister har gjort sig til Talsmand for, være fortræffelig, men dette er ikke Lovforslagets Formaal. Det er Lovforslagets Formaal at give et Vaaben, som er brugbart, og som er brugbart hurtigt.

Det kan jo være ganske overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at faa oplyst, hvad Produktionsomkostningerne er i et fremmed Land. Derimod har man nogen Mulighed for at faa oplyst, hvad en

Vare sælges til i det fremmede Land. Jeg nævnte, da jeg forelagde Lovforslaget, praktiske Eksempler derpaa: at man paa Leipziger-Messen tilbyder en Vare til en vis Pris ud fra den Forudsætning, at man staar overfor en Landsmand, og da man hører, at man staar overfor en Udlænding, siger man: Ja, men saa skal De have en helt anden Pris, kære Herre — og saa viser man ham hen et andet Sted, hvor han faar opgivet en meget lavere Pris. Dette er forholdsvis let at konstatere, og det er efter min Mening en Konkurrence, som man maa have Lov til, for saa vidt der er Tale om betydelig Prisdifference, at finde illoyal overfor Produktionen her i Landet. Det skal jo ikke her ske efter et Skema, men det skal ske efter en Undersøgelse.

Den højtærede Handelsminister talte med megen Faderstolthed om det Udvalg, der er nedsat, og sagde om dette Udvalg, at det arbejdede grundigt. Ja, derom er der vist ingen Tvivl; det var unødvendigt at forsvare dette Udvalg mod et Angreb for Overfladiskhed, thi ingen har bebredt dette Udvalg noget i den Retning. Det, man har fundet lidt paafaldende, er snarere den uhyre Grundighed, thi man kan jo ogsaa undersøge en Ting saa uhyre grundigt, at man til sidst fuldstændigt fortaber sig i Aktstykker, Skrivelser, Statistik o. s. v., saaledes at jo mere man arbejder, des mere dynger det sig op omkring en. Ingen vil kunne sige om en saadan Undersøgelse, at den ikke er grundig, men enhver vil være berettiget til at sige, at paa dette kan man meget vanskeligt vente, naar det drejer sig om Foranstaltninger overfor en Krise.

Nu kan man naturligvis sige: Naar Tiden gaar, vil det danske Erhvervssamfund en Gang komme igennem denne Krise, selv om der intet bliver gjort. Det er vist rigtigt, men hvorledes vil det komme igennem den? Hvorledes vil de Industrier se ud? Det er Spørgsmaalet. Hver Dag, der gaar, er efter vor Mening kostbar paa dette Omraade. Vi stoler paa de Folk fra Industriens Side, som siger: Dag for Dag tappes vi for vor Kapital; Dag for Dag fjernes vi længere fra det Punkt, hvor vi er i Stand til at konkurrere; Dag for Dag vil det blive vanskeligere for os at genoptage Konkurrencen; Dag for Dag vokser de Ofre, vi maa bringe for at vinde de Markeder tilbage, som nu erobres fra os; Dag for Dag vokser Sandsynligheden for, at vi kommer til at staa overfor Karteldannelser, som stereotyperer det danske Erhvervsliv paa et Minimum. Overfor hele denne Situation er det, vi siger: Ja, Grundighed, det er godt, men har ikke